

Erfaringen har vist, at saa saare Valget er forbi, og Mandaterne er godkendt, er Skellet ogsaa slettet. Og jeg synes ikke, der er nogen som helst rimelig Grund til at tro, at det skal gaa anderledes under den foreslaaede Ordning, slet ikke, det er Paa-stande, som ikke kan bevises, og som jeg heller ikke tror har ret meget med Virkeligheden at gøre.

Endelig vil jeg anføre, at hvis dette Lovforslag gennemføres, hvad jeg haaber, er der nogen Sandsynlighed for, at Folketingets Medlemstal formindskes en Del, og det ser jeg gerne. Da jeg i 1909 kom ind i Folketinget, var Medlemsantallet kun 114, og jeg tør hævde, at Sagerne den Gang blev underkastet en lige saa tilfredsstillende Behandling som nu. Jeg mener at have gjort den Erfaring, at jo større Folketingets Medlemstal er blevet, desto vanskeligere er det blevet at faa Sagerne gennemdrøftet og blive færdig med dem. Et mindre talrigt Folketing vil efter mit Skøn arbejde hurtigere og lettere, og derfor ser jeg med Velvillie paa, at dette Lovforslag aabner Mulighed for en Nedsættelse af Antallet. Maaske vil man sige, at det aabner ogsaa Mulighed for en Forøgelse med tre Mandater. Det er sandt nok, men denne Mulighed er selvfølgelig aabnet for yderligere at sikre den saakaldte matematiske Retfærdighed. For øvrigt er denne Anke mod Lovforslaget efter mit Skøn ikke af større Betydning, end at det meget let kan rettes; ønsker man, at vi skal sikre os mod denne svage Mulighed for en Forhøjelse af Medlemsantallet, som jeg sikkert tror, der aldrig bliver Brug for, ønsker man, at Maksimumsgrænsen skal fastslaaes ved de 149 Medlemmer, vi staar ved nu, skal jeg være villig til at støtte et hertil sigtende Ændringsforslag.

Jeg ønsker en betydelig Nedsættelse af Folketingsmændenes Antal, jeg vilde helst ned til et Tal mellem 100 og 120 eller saa, og jeg vil hævde, at der ved dette Lovforslag er skabt en Mulighed for at naa frem ad denne Vej. Det er for øvrigt ikke blot her i Landet, man har Opmærksomheden henvendt paa det uheldige og ret bekostelige ved at have et stort Parlament. Vort Broderfolk mod Nord, Nordmændene, har ogsaa dette Spørgsmaal under Overvejelse. Der har været nedsat en Kommission i Norge angaaende Landets Administration, og denne Kommission har enstemmigt udtalt sig til Gunst for en Indskrænkning af Stortingets Medlemsantal, som er paa Højde med vort, jeg tror, der er 1 mere. Jeg skal indrømme, at Lovforslaget vil give en noget ringere Nedsættelse end

ønskeligt, hvis man lægger September-Valgets Tal til Grund, men noget er dog bedre end intet, hvis man i det hele taget vil en Indskrænkning. Men kan man fra anden Side vise en fremkommelig Vej til at naa et endnu bedre Resultat, nu vel, saa ønsker vi det gerne; kunde der naas en Reduktion paa en 20—30 Medlemmer, og det vil jeg ikke anse for udelukket efter Lovforslaget, var der dog naaet noget. Det vilde ogsaa betyde en finansiel Besparelse af ca. 200 000 Kr., og en saadan Besparelse er jo heller ikke at foragte.

Hermed har jeg fremsat de almindelige Betragtninger, jeg finder, der kan være Anledning til at anstille nu. Enkeltheder skal jeg ikke komme ret meget ind paa. Jeg kunde naturligvis have ønsket, at der blev endnu flere Enmandskredse end foreslaaet, saa at Kredsenes Indbyggerantal og geografiske Udstrækning kunde være blevet noget mindre, men jeg forstaar godt, at vil man sikre den talmæssige Ligelighed og dog bevare Muligheden for en Nedgang af Folketingsmedlemmernes Antal, er man henvist til at gaa den her foreslaaede Vej. Jeg tror nu heller ikke, at Valgkredsene kan siges at være for store; i vort lille Land, hvor Samfærdelsesmidlerne er saa udviklede, som de er, og Afstandene saa forholdsvis smaa, vil man let kunne overkomme at gennemagitere en Valgkreds, selv om den bliver saa stor som foreslaaet her. Ligeledes er jeg meget tilfreds med, at der er taget noget Hensyn til Befolkningstætheden. Det er klart, synes jeg, at Valgkredsene i de tyndt befolkede Egne bør have en noget rigeligere Repræsentation end de mere tætbebyggede Dele af Landet. Det finder jeg er ganske i sin Orden, og det er for Resten ogsaa i Overensstemmelse med Grundloven. Det gaar jeg derfor ud fra, at vi alle kan være enige om.

Om Suppleringsvalg i Enmandskredse vil jeg gerne sige et Par Ord. Saa længe vi havde Valg i Enmandskredse, var alle politisk interesserede Mennesker stærkt optaget af, hvorledes det vilde gaa, naar der skulde være Suppleringsvalg. Man talte om Strømpilen, der viste, hvad Vej Strømmen gik, man talte om den politiske Barometerstand o. s. v. Der var noget forfriskende ved et saadant Suppleringsvalg, der gik et lille politisk Vindpust over Landet, og det rensede Luften. Nu faar man aldrig at vide, hvorledes det politiske Barometer staar, eller hvorhen Strømpilen viser — udover hvad Bladene skriver, og de er jo ikke altid lige paalidelige Budbringere, det ved vi alle sammen. Efter